

Indtægt, der kan paaregnes af samtlige offentlige Bekendtgørelser, andrager noget over 40,000 Kr., og at dette er fuldstændig tilstrækkeligt til at dække Udgiften ved Bladets Drift. Dertil kommer saa Indtægten ved Abonnement af Bladet. Selv om denne sættes meget lavt, vil det dog alt sammen kunne paaregnes som Overskud. Der er blevet sagt, at det vilde dog blive et Tab for Statskassen, for efterhaanden som nu Privilegierne fornyedes, var man kommen ind paa den Skik, at Halvdelen af Bruttoindtægten af de offentlige Bekendtgørelser skulde gaa ind i Statskassen, og det vil med Tiden kunne blive saadant noget som en Indtægt af 35,000 Kr. om Aaret. Selv om det er muligt at administrere den ny Statstidende, saaledes at den giver et virkeligt Overskud, vil dette nu ganske vist ikke blive saa stort som disse 35,000 Kr., der vel at mærke endnu ikke eksistere for Statskassen, men som man har Haab om ad Aare at faa, hvis man bibeholder den gamle Ordning, men det kommer mig for, at det er af langt større Vigtighed at faa Spørgsmaalet om de offentlige Bekendtgørelser ordnet paa en for Befolkningen tilfredsstillende Maade end at bibeholde et Haab om en Gang i Fremtiden at faa et Beløb, som dog kun har ringe Betydning for Statskassen. Hovedsagen er den, at Statstidenden vil kunne etableres uden direkte Tab for Statskassen, ja endogsaa med Udsigt til et Overskud.

Saa er der Forholdet over for Pressen. Her vil Statstidendens Oprettelse virke ubetinget godt. Den vil ophæve det Forhold, som eksisterer for Øjeblikket, at enkelte Blade fra Regeringens Side ere begunstigede i Konkurrencen over for andre Blade. Denne Begunstigelse er jo for de Blades Vedkommende, som i de senere Aar have faaet Privilegier, ikke saa stor som tidligere, idet, som allerede omtalt, Halvdelen af Indtægten gaar i Statskassen; men for dem, som sidde med gamle Privilegier, er det ret betydeligt, og det har i Bladverdenen i mange Aar sat ikke saa lidt ondt Blod, at der var visse Blade, som vare saaledes stillede et Hestehoved forud i Konkurrencen. Herefter ville alle privat udgivne Blade blive stillede lige med Hensyn til Bekendtgørelser. Ogsaa dette er jo en betydelig Gevinst. Dernæst anser jeg det for en Gevinst, at Forholdet mellem Regeringen og disse privilegerede Blade bliver løst for Fremtiden. For Tiden er Forholdet det, at Regeringen enten maa finde sig i, at de Blade, som

nyde godt af en regeringsmæssig Begunstigelse, maaske drive en systematisk Opposition mod Regeringen med Midler, som Regeringen maa anse for lidet passende — og det er jo ikke videre heldigt — eller ogsaa maa den benytte sin Magt til at fratage dem denne Begunstigelse med en Motivering, som alligevel altid maa faa Udseende af, at være politisk, og det er heller ikke videre heldigt. Jeg siger: Dette Forhold vil kunne hæves, hvis vi faa den ny Ordning med en Statstidende. Det er ubetinget en Gevinst.

Og hvad Befolkningens Stilling angaar, vil den ogsaa vinde derved. Befolkningen har Krav paa at faa let Adgang til at lære disse Bekendtgørelser at kende. Dertil vil det først og fremmest bidrage, at Udvalget har tænkt — og vi ere i saa Henseende i Overensstemmelse med Ministeren — at der til en Række Myndigheder, og helst til alle Sogneraad, skal uddeles et gratis Eksemplar af Statstidenden, saaledes at der i hver Landkommune — og ogsaa i hver Bykommune naturligvis — findes et Sted, hvor enhver Mand ved, at han kan gaa hen og gøre sig bekendt med de offentlige Bekendtgørelser. Budgettet er saa godt og gunstigt, at der rigelig vil være Mulighed for at uddele saa mange gratis Eksemplarer. Det er ogsaa en Lettelse for Befolkningen, at den faar et lille og billigt Blad at holde, hvori den faar samlet alle de offentlige Kundgørelser, der overhovedet kunne have Interesse for den, medens nu den, der vil have alle disse Bekendtgørelser, maa holde et meget stort og dyrt Blad her i Kjøbenhavn og desuden, hvis vedkommende vil være aldeles sikker, endda et Blad i det Stift, hvor han bor. Der er endelig ogsaa en anden Ting, der vindes for Befolkningen. For Øjeblikket er det saa, at den Del af Befolkningen, der bor uden for Sjællands Stift og for hvis Regning disse offentlige Bekendtgørelser averteres, skal avertere 2 Steder, dels i „Berlingske Tidende“ og dels i den vedkommende Stiftsavis. Det er en dobbelt Bekostning, de skulle betale 2 Gange for Bekendtgørelsen, medens de efter den ny Ordning kun skulle betale en Gang, idet det er Meningen, at man i Statstidenden skal betale efter den samme Takst, hvorefter der nu betales. Altsaa, for hele den Del af Befolkningen, der bor uden for Sjællands Stift, vil Forslagets Gennemførelse medføre en Lettelse med Hensyn til Betaling af de offentlige Bekendtgørelser.

Det er, hvad jeg tror, der vindes ved Forslagets Gennemførelse. Hvad selve